

Angstbiterske historikere

□ Av Kjell Fjørtoft

Jeg har ventet i noen dager på at en eller annen historiker skulle dukke opp i avisspaltene for å angripe min nye bok – «De som tapte krigen», som først kommer i overgangen februar/mars. Denne gang var Sven G. Holtsmark først ute. Han bygger på et NTB-intervju. Han skriver at «Kjell Fjørtoft burde være ærlig nok til å innrømme at han ikke gjør annet enn å viderebringe kunnskap som andre har fremskaffet».

Dette er en drøy påstand å komme med i en situasjon der flere fremstående historikere faktisk i anmeldelser av mine fire siste bøker har pekt på at jeg har klart å grave frem ukjente dokumenter (for leseren) og satt dem inn i nye sammenhenger. Dermed har det dukket frem helt nye problemstillinger det må tas stilling til. Så Holtsmark er allerede her helt ute på glattisen. Og der tror jeg nok han skal få lov til å holde seg inntil boka kommer ut.

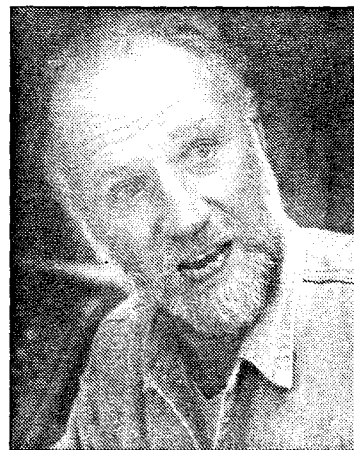
Igen et typisk eksempel på at mange (les: enkelte) historikere ikke liker at forfattere som selv ikke er historikere – skriver bøker om krigen i Norge som blir lest og tatt alvorlig for-

di folk kjenner seg igjen. Og på toppen av alt reiser helt nye problemstillinger som går på tvers av mye av det mange historikere har hevdet tidligere. Holtsmark irriterer seg tydelig grenseløst over at masemedier er opptatt av det jeg skriver. Det gjør for øvrig mange historikere som selv ikke når ut med det de publiserer. Dette er derfor ikke noen ny situasjon for meg.

Jo da, Sven G. Holtsmark, jeg legger frem mye helt nytt materiale i min nye bok. Noe av materialet vet jeg at historikere har sett, men ikke selv brukt. Annet materiale har de ikke sett.

Dette er bare en kjensgjerning. Flere historikere har tidligere gjort som Holtsmark gjør nå – hevdet at «det er gammelt nytt», fordi de selv vet om det. Mens selv har jeg samtidig også gang på gang opplevd at hva jeg skriver har kommet som et sjokk fordi det var ukjent for leseren. Dette har vært min rolle nå i fjorten år. Og den vil fortsette med å være det.

Det bør derfor være enkelt å forstå at jeg ikke har den store tiltro til enkelte historikere som gjerne har angrepet meg allerede før mine bøker er kommet

Kjell Fjørtoft.

Historikeren Sven G. Holtsmark skrev i Nordlys i går at Kjell Fjørtoft i intervjuer om sin kommende bok farer med gammelt nytt om krigen. Holtsmarks angrep «forteller mye om en form for angstbiting som er historikerne lite verdig», skriver Kjell Fjørtoft i sitt svar.

Kultur
DEBATT

ut. Før noen av dem har lest innholdet.

Når det gjelder president Roosevelts utspill fra januar/febru-

ar 1942, har jeg for øvrig uttalt til flere radiokanaler de siste dagene at dette ikke er ukjent stoff. Det er snakk om sammenhengen det brukes i. Jeg har da også gjort oppmerksom på at det ikke er jeg som har kommet over de sovjetiske telegammene. Men historikeren Sven G. Holtsmark angriper meg som har sørget for en oversettelse. Det får derfor være grenser for å vise historisk sårbarhet.

Holtsmark etterlyser også min «mangel» på kildeopplysninger. «Mot stupet» har 91 kildehenvisninger til hvor dokumentene jeg bruker er å finne. «Ulvetiden» har 178 kildehenvisninger. «På feil side» har 253 kildehenvisninger. «Veien til Østfronten» 234 kildehenvisninger. Og min nye bok «De som tapte krigen» 154 kildehenvisninger. Alle – selv historikerne, får her opplyst hvor materialet stammer fra.

Den nye boken er på ca. 470 sider. Om Holtsmark tar som utgangspunkt at det som finnes der er «gammelt nytt», så skal han få seg en sjokkartet opplevelse. Det kan jeg love både ham og andre historikere som prøver å redusere bokens innhold allerede et par mæne-

der før innholdet i manuskriptet er kjent.

Dette er tredje gang historikere angriper det jeg skriver lenge før de aner noe om det eksakte innholdet i mine bøker. Det forteller mye om en form for angstbiting som er historikerne lite verdig. Slike forsøk på reduksjon av min habilitet overfor mine lesere slår bare tilbake på historikerne selv. Kom heller tilbake med bombastiske kommentarer når du har lest innholdet. Det har du ikke nå. Derfor angriper du meg på totalt sviktende premiser. Noe som forteller langt mer om deg som historiker enn meg som forfatter.

Du har nok derfor en god del å lære på det helt elementære plan. En av disse ting er noe så fundamentalt som vanlig god folkeskikk; å ikke gå til angrep før du vet hva du angriper. Det som derfor står igjen etter deg og ditt innlegg i Nordlys, er at også du er en angstbitende historiker. Utilfreds med et eller annet udefinerbart. Jeg er etter hvert blitt kjent med mange som deg. Heller ikke du imponerer meg. Kom derfor heller tilbake når du har noe å fare med i forholdet til min nye bok. Det vil si når du har lest den!

"Nordlys" 14.1.1995